

Tomasz Hołyński
(Wiedeń)

*Właściciele i dzierżawcy dóbr ziemskich w cyrkule
sanockim w 1804 r. Wyjątek z topograficzno-
-statystycznych materiałów Antona Baldacciego w Wiedniu*

Wielka własność ziemska w Sanocczyźnie była już niejednokrotnie przedmiotem zainteresowania historyków. Problematykę tę poruszano głównie w kontekście procesów osadniczych oraz przemian w stanie posiadania szlachty, skarbu królewskiego i duchowieństwa. W tej kwestii dysponujemy zarówno fundamentalnymi opracowaniami, jak i edycjami źródeł dla późnego średniowiecza oraz czasów nowożytnych (do początku XVIII w.)¹.

Poza tym dużo uwagi poświęca się dziejom regionu pod zaborami. W usteniach dotyczących majątków ziemskich wykorzystuje się znane powszechnie „Schematyzmy galicyjskie”. Począwszy od roku 1827, zamieszczano w nich wykazy dominiów i ich właścicieli w poszczególnych cyrkulach Galicji. W dobie konstytucyjnej (po 1848) funkcję „Schematyzmów” w tym zakresie przejęły nieco dokładniejsze skorowidze miejscowości. Ukazywały się one samoistnie średnio raz na dekadę dla całej prowincji². Niestety kompletność wspomnianych wykazów nie szła w parze z aktualnością. Często figurowały w nich osoby zmarłe od wielu lat. Z reguły ograniczano się też do podania tylko jednego właściciela dóbr, bez wyszczególnienia właścicieli zbiorowych.

¹ M.in. A. Fastnacht, *Słownik historyczno-geograficzny ziemi sanockiej w średniowieczu*, cz. 1–3, Brzozów–Rzeszów–Kraków 1991–2002; idem, *Osadnictwo w ziemi sanockiej w latach 1340–1650*, Wrocław 1962; E. Trzyna, *Ziemia sanocka i struktura jej własności feudalnej od połowy XVI do drugiej połowy XVII w.*, „Rocznik Województwa Rzeszowskiego” R. 9: 1978, s. 145–184; Z. Budzyński i K. Przyboś, *Rejestr poborowy ziemi sanockiej z 1640 roku*, Rzeszów 1998; idem, *Rejestr poborowy ziemi sanockiej z 1665 roku*, Rzeszów 1998.

² Np. H. Stupnicki, *Skorowidz wszystkich miejscowości położonych w królestwie Galicji i Lodomerji [...]*, Lwów 1855; *Skorowidz wszystkich miejscowości położonych w Królestwie Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim*, Lwów 1868.

Lepszy pogląd na stosunki własnościowe dają księgi wieczyste (tabularne) wielkich dóbr przechowywane w archiwach dzisiejszych Sądów Rejonowych³. Założono je dla poszczególnych majątków około roku 1885. Rozwiązano wtedy wspólną dla całej Galicji Tabulę Lwowską i przekazano jej kompetencje organom powiatowym. Do nowych ksiąg przenoszono z Tabuli wcześniejsze zapisy dotyczące zmian własności i ciężarów. Cofano się przy tym zazwyczaj do połowy XIX w. Czasem, wobec pokoleniowych zaszczości i długotrwałych postępowań spadkowych, przenoszono i wcześniejsze zapisy. W ten sposób zachował się dość ciągły obraz interesujących nas problemów od późnych czasów pańszczyźnianych po reformę rolną.

Dotkliwą luką w naszej wiedzy zarówno o majątkach w Sanockiem, jak i na całym niemal Pogórze, jest natomiast wiek XVIII i początek XIX stulecia. Wypełnić ją może jedynie gruntowna kwerenda w księgach grodzkich i ziemskich sanockich (dawnego województwa ruskiego) oraz we wspomnianej już Tabuli Lwowskiej, która zastąpiła akta staropolskie w roku 1780. Niestety, obydwa zbiory znajdują się w Centralnym Państwowym Archiwum Historycznym Ukrainy we Lwowie. Większość polskich badaczy i miłośników, niemogąca pozwolić sobie z różnych względów na kwerendy na Ukrainie, zdana jest na wrywkowe informacje z herbarzy, pamiętników i nielicznych prac krajoznawczych o przedwojennej bazie źródłowej⁴. Rzutuje to bardzo na jakość opracowań o poszczególnych miejscowościach. W wielu z nich interesujący nas okres traktowany jest bardzo lakonicznie bądź w ogóle pomijany. Braki źródłowe są szczególnie widoczne w literaturze popularnej, w tym w przewodnikach chętnie nawiązujących do dworów w czasach szlacheckich. Nierzadko sięga się do legend, wyjątków z literatury pięknej, w tym fikcyjnych historii z powieści Zygmunta Kaczkowskiego. Bez krytycznego komentarza utrwała się w ten sposób informacje bardzo niedokładne, czasem zupełnie bałamutne, które z czasem mogą przeciekać i do obiegu czysto naukowego.

Wzmianek o posiadaczach dóbr zabrakło także w dwóch cennych zestawieniach dla końca XVIII w. Mowa tu o statystykach wyznaniowych pogranicza polsko-ruskiego z roku 1785⁵ oraz o opublikowanej niedawno Metryce Józefińskiej z cyrkułów rzeszowskiego, sanockiego i tarnowskiego z lat 1785–1787⁶.

³ Dla regionu sanockiego księgi tabularne wielkiej własności przechowują dziś Sądy Rejonowe w Brzozowie, Krośnie, Przemyślu i Sanoku.

⁴ Np. J. Trzeciecki, *Pamiętki i wspomnienia z sanockiej ziemi*, Krosno 1907; W. Pulnarowicz, *U źródeł Sanu, Stryja i Dniestru (historia powiatu turczańskiego)*, Turka 1927.

⁵ Z. Budzyński, *Ludność pogranicza polsko-ruskiego w II połowie XVIII wieku*, t. 2, Przemyśl 1993.

⁶ A. Falniowska-Gradowska, F. Leśniak, *Struktura własności ziemskiej i użytkowanie gruntów w cyrkułach rzeszowskim, sanockim i tarnowskim w świetle katastru józefińskiego (1785–1787)*, Toruń 2009.

Stosunkowo najwięcej informacji o własności ziemskiej w Sanockiem kondensują prace poświęcone Bieszczadom i Pogórzem Przemyskiemu. Dane z przełomu XVIII i XIX w. znajdujemy w słowniku krajoznawczym Stanisława Krycińskiego⁷, licznych opracowaniach Macieja Augustyna⁸ oraz materiałach Romana Marcinka (wykorzystujących krakowskie *Teki Schneidra*)⁹. Cenna jest też monografia Polany Teofila Wojciechowskiego ze względu na wykorzystanie osiemnastowiecznych metryk kościelnych dotyczących szlachty¹⁰.

Dla kilkunastu sanockich miejscowości, zamieszkałych przez znaczną ilość szlachty, pewne uzupełnienia przynosi zestawienie galicyjskich zaścianków Krzysztofa Ślusarka¹¹. Źródłem prawie nieznanym pozostaje natomiast repetytorium aktów zajęcia i sprzedaży przez rząd austriacki dóbr koronnych, wydane w 1909 r. przez Eugeniusza Barwińskiego¹². Zestawienie to, obejmujące całą Galicję, zawiera nazwiska posesorów królewskich i ich późniejszych nabywców oraz daty zawarcia transakcji (okres 1778–1828). Repetytorium jest znakomitym dopełnieniem powszechnie cytowanej pracy Kornela Czemeryńskiego¹³. Obydwie pozycje umożliwiają prześledzenie losów kilkudziesięciu królewskich ziem sanockiej.

Wzbogaceniem dotychczasowych ustaleń jest prezentowany poniżej wykaz dominiów w cyrkule sanockim z roku 1804. Pochodzi on z topograficzno-statystycznych materiałów Antona bar. Baldacciego (1756–1841), wysokiego urzędnika Kancelarii Nadwornej Galicyjskiej. Spuścizna ta przechowywana jest w Austriackim Archiwum Państwowym w Wiedniu¹⁴. Baldacci, jako zaufany współ-

⁷ S. Kryciński, *Bieszczady. Słownik historyczno-krajoznawczy*, cz. 1: *Gmina Lutowiska*, i cz. 2: *Gmina Cisna*, Warszawa 1995–1996.

⁸ M.in. M. Augustyn, *Dwór w Ustianowej Górnej*, „Bieszczad”, R. 5: 1998, s. 11–45; idem, *Z dziejów dworu w Dwerniku*, „Bieszczad”, R. 8: 2001, s. 11–83; idem, *Dzieje rodzin szlacheckich herbu Przestrzał od XVI do XVIII w.*, cz. 1–2, „Bieszczad”, R. 9 i 10: 2002 i 2003, s. 9–52 i 9–74; idem, *Stosunki ekonomiczne i społeczne w dobrach górskich rodziny Ossolińskich w XVIII w.*, „Bieszczad”, R. 13: 2007, s. 9–64.

⁹ R. Marcinek, *Dane historyczne dla miejscowości w obrębie Bieszczadzkiego Parku Narodowego i otuliny*, „Monografie Bieszczadzkie”, t. 12, Ustrzyki Dolne 2001.

¹⁰ T. Wojciechowski, *Polana – wieś bieszczadzka. Dzieje cywilne i kościelne*, Polana 2009.

¹¹ Jako aneks w pracy: K. Ślusarek, *Drobna szlachta w Galicji 1772–1848*, Kraków 1994.

¹² E. Barwiński, *Repetytorium znajdujących się w Bibliotece Uniwersyteckiej we Lwowie aktów zajęcia i sprzedaży dóbr królewskich i kościelnych*, „Teki Konserwatorska: rocznik Koła c.k. Konserwatorów Starożytnych Pomników Galicji Wschodniej”, t. 3: 1909, z. 2, s. 1–52.

¹³ K. Czemeryński, *O dobrach koronnych byłej Rzeczypospolitej polskiej*, Lwów 1870; informacja dotyczące królewskich ziem sanockiej na s. 219–229.

¹⁴ Oddział: Archiwum Domu, Dworu i Państwa przy Minoritenplatz 1 (Haus-, Hof und Staatsarchiv [dalej: HHStA]), zespół: Kabinettsarchiv. Materiały Baldacciego dotyczące Galicji znajdują się w 9 kartonach: karton 1: „Bereisung Westgaliziens durch Baldacci 1801”; kartony 2–9: „Topographisch-statistischer Entwurf für Galizien 1804”, podział na akta cyrkulów Galicji Wschodniej (I zabór) – „Westgalizische Kreise” i Zachodniej (III zabór) – „Ostgalizische Kreise”. W polskiej

pracownik cesarza Franciszka II, delegowany był w 1799 r. do inspekcji polskich obszarów zajętych przez Austrię w ramach trzeciego rozbioru. Zebranie bogatych materiałów oraz liczne wywiady z miejscową ludnością dały Baldacciemu podstawę do memoriału o stanie nowych nabytków terytorialnych Cesarstwa. Podobny cel miały raporty ze starostw zbierane w roku 1804, tym razem już z obszaru całej Galicji, Zachodniej i Wschodniej. Są to mniej lub bardziej zwarte opisy i tabele odnoszące się do poszczególnych cyrkułów. Ukazują położenie ludności, duchowieństwa, szkół, rolnictwa, rzemiosła.

Raporty z 1804 r. stanowią przeważającą część spuścizny Baldacciego. Była ona szerzej wykorzystana jedynie przez Tadeusza Mencla w badaniach nad Galicją Zachodnią, i to z ograniczeniami¹⁵. Ze względu na szeroki zasięg i szczegółowość archiwalia te zasługują na całościowe wydanie. Największą bodaj wartość ma dziś partia odnosząca się do Kresów Południo-Wschodnich domagających się edycji źródeł i profesjonalnych prac krajoznawczych.

Prezentowany wykaz dominiów znajduje się w fascykułe o nazwie *Sanok* liczącym około 200 stron rękopisów¹⁶. Na tle podobnych wykazów z innych cyrkułów wyróżnia się tym, iż oprócz nazwiska właściciela zawiera uwagi o miejscu jego przebywania i sposobie zarządzania majątkiem. W niektórych przypadkach odnotowano sądowy sekwestr majątku czy fakt istnienia we wsi dwóch dworów. Są to lakoniczne, ale trudne do zdobycia skądinąd informacje, atrakcyjne dla badacza historii lokalnej. Unikalna jest także osobna tabela ukazująca bieżące dzierżawy w cyrkule. Podano w niej czas i wysokość rocznych kontraktów oraz nazwiska dzierżawców. Ci ostatni, ze względu na dużą mobilność, są ciężko uchwytli w źródłach, zaś fakt wypuszczenia majątku w dzierżawę nie zawsze był odnotowany w księgach tabularnych.

Warto zauważyć, iż uporządkowane wykazy dominiów (sprzed roku 1827) nie pojawiały się w literaturze o Galicji. Wyjątkiem jest praca poświęcona Tarnopolszczyźnie w latach 1809–1815¹⁷.

CYRKUŁ SANOCKI 1782–1855

Będący przedmiotem raportu cyrkuł sanocki był jednostką ustanowioną w ramach reformy administracyjnej Galicji z 1782 r. Kończyła ona dziesięcioletni

literaturze informację o zespole podaje J. Gaul, *Polonica w Austriackim Archiwum Państwowym 1772–1918*, Warszawa 2003, s. 404–405.

¹⁵ T. Mencil, *Galicja Zachodnia 1795–1809*, Lublin 1976, s. 7–11.

¹⁶ HHStA/Kabinetarchiv/Nachlässe der Kabinettkanzlei/Nachlass Baldaccii/Karton 9: Sanok–Jasło, s. 58–63.

¹⁷ J. Leszczyński, *Rządy rosyjskie w kraju tarnopolskim 1809–1815*, Kraków 1903, s. 189–204. Praca zawiera wykaz dominiów i ich właścicieli wyłączonych w 1810 r. z terytorium Galicji i przyłączonych do tzw. kraju tarnopolskiego Cesarstwa Rosyjskiego, w tym 160 dominiów cyrkułu tarnopolskiego (cały cyrkuł), 89 zaleszczyckiego, 14 brzeżańskiego i 7 zloczowskiego.

okres wstępnych i dość skomplikowanych podziałów prowincji. Wprowadzony wtedy układ 18 cyrkulów dotrwał z drobnymi zmianami do roku 1855¹⁸.

W literaturze trudno o opis granic cyrkulów. W dużej mierze pokrywał się on z obszarem ziemi sanockiej województwa ruskiego (po odjęciu południowej Rzeszowszczyzny, a dodaniu regionu dobromilskiego). Jego orientacyjne granice nanoszono na ogólnych mapach Galicji, m.in. na mapie Franza Raffelspergera z roku 1846¹⁹.

Według statystyk z katastru józefińskiego (1785–1787) cyrkul liczył 483 miejscowości, w tym 17 miast i 466 wsi. Z tych ostatnich 372 (79,5%) było własnością szlachecką, 68 (14,5%) królewską, a 26 (6%) stanowiło posiadłości duchowieństwa²⁰. Natomiast urzędowy spis z roku 1833²¹ wykazuje już tylko 476 osad. Różnica ta jest zapewne efektem formalnego zaniku kilku przysiółków (folwarków) względnie wójtostw w dobrach rządowych.

Początkowo siedzibą władz cyrkularnych było Lesko. Po pożarze miasteczka w roku 1787 przeniesiono ją na stałe do Sanoka. Na czele cyrkulów stał starosta, którego funkcję w roku 1804 sprawował Józef Ksawery bar. von Linker²². W codziennej praktyce nadzór nad obszarem sprawowały trzy sekcje nadzorowane przez komorników, zwane potocznie *kamerami*. Mieściły się one w Sanoku, Lesku i Dobromilu. Dla zapewnienia lepszego kontaktu ze społeczeństwem na komorników obierano przeważnie Polaków. Byli to niemal wyłącznie miejscowi ziemianie, np.: Antoni Janowski z Falejówki (zmarły w 1819 r., sprawujący urząd przez ponad 40 lat)²³, Jan Dunin-Rzuchowski z Niewistki (wzmiankowany 1810, 1815)²⁴, Franciszek Trzeciecki (1786, 1787)²⁵ czy Jan i Wojciech Laskowscy (1816, 1825, 1830)²⁶.

Cyrkułowi, oprócz magistratów miast, podlegały dominia. Na dominium składało się kilka wsi będących w posiadaniu tego samego właściciela. Właściciel-dziedzic lub zastępujący go dzierżawca był na terenie wiejskim najniższym przedstawicielem władzy o kompetencjach sądowych i policyjno-administracyj-

¹⁸ S. Grodziski, *Historia ustroju społeczno-politycznego Galicji w latach 1772–1848*, Wrocław 1971, s. 162.

¹⁹ F. Raffelsperger, *Karte des Königreiches Galizien*, b.m.w. [1846]. Mapa dostępna w Repozytorium Cyfrowym Instytutów Naukowych: <http://rcin.org.pl> (dostęp: 15.01.2014).

²⁰ A. Falniowska-Gradowska, F. Leśniak, *op. cit.*, s. 23.

²¹ *Consignatio Bonorum terrestrium Regni Galiciae, juxta Circulos, ordine Alphabetico una cum indicatis concernentibus Sectionibus Camerarialibus*, Leopoli 1833, s. 44–48.

²² *Schematismus für die Königreiche Galizien und Lodomerien*, 1799, 1803, 1806.

²³ J. Trzeciecki, *op. cit.*, s. 111–117.

²⁴ Archiwum Państwowe w Krakowie, Forum Nobilium Tarnoviensi (dalej: FNT), Pupilaria 958.

²⁵ Lwowska Biblioteka Akademii Nauk Ukrainy im. W. Stefanyka f. 141, d. II, rkps 731; Archiwum Sądu Rejonowego w Sanoku, whl 155: księga wieczysta Ropienki Górnej.

²⁶ FNT, Pupilaria 1106; FNT, Succesionalia 1326 i 3851.

nych. Swoje obowiązki wypełniał najczęściej z pomocą prywatnie zatrudnianych urzędników: mandatariusza, justycjariusza i tłumacza²⁷.

MATERIAŁ I MOŻLIWOŚĆ JEGO WYKORZYSTANIA

Prezentowany wykaz obejmuje 203 dominia. Jego wadą jest to, iż nie wylicza kompletu wsi wchodzących w skład poszczególnych dominiów, a jedynie miejscowości, w których znajdowały się zarządy. Nie może być zatem podstawą dokładnych analiz ilościowych. Przynależność dominialna „ukrytych” wsi (ok. 270) jest w wielu przypadkach trudna do ustalenia. Poprzez dziedziczenie bądź sprzedaż dominia mogły ulegać rozpadowi lub łączeniu, zaś pojedyncze wsie przechodzić w drodze posagów lub darowizn z jednego do drugiego dominium. Sytuację komplikuje dodatkowo fakt, że dominia nie zawsze były zwarte geograficznie.

Mimo to materiał daje dobry pogląd na strukturę wielkiej własności u progu XIX w. Co ważne, jest kompletnym przeglądem posesjonatów i ich głównych siedzib w tym samym czasie. Jego skrupulatne scalenie z dotychczasowymi ustaleniami, informacjami z herbarzy, pamiętników i metryk kościelnych może być podstawą do szerszego ujęcia tematu.

Praca taka powinna określić zmiany w stanie posiadania poszczególnych grup szlachty (mającej wówczas jeszcze całkowity monopol na ziemiaństwo) na tle dwóch procesów zachodzących wówczas w całej Galicji. Pierwszym był ogólny upadek ekonomiczny dóbr magnackich – małodochodowych, zadłużonych, pozostających na wielką skalę w rujnujących dzierżawach. Drugim – masowa wyprzedaż królewskiej ziemi przed rząd, powodująca znaczny spadek cen ziemi. W jej rezultacie najwięksi posiadacze nie mogli się skutecznie ratować sprzedażą choćby części dóbr na korzystnych warunkach²⁸.

W Sanoczynie kryzys objawił się całkowitym rozpadem fortuny Józefa Ossolińskiego (1707–1780) – byłego wojewody wołyńskiego. Z około 100 miejscowości, dzierzonych przez magnata do roku 1780, majątek w ciągu dwóch dekad stopniał do obszaru klucza leskiego (miasto Lesko z przyległościami). W początku XIX w. jego jedyną właścicielką stała się wnuczka wojewody, Julia z Mniszchów Krasicka (1777–1845). Prześledzenie losów tych osad dałoby pogląd na skalę awansu pomniejszych ziemian, dzierżawców i dłużników, którzy masowo wykupywali zadłużone dobra spadkobierców Ossolińskiego.

Uważnego zbadania wymaga także sytuacja dużych kompleksów w górskich częściach regionu. Mowa przede wszystkim o dobrach rodzin Balów i Karsznickich (klucze baligrodzki i terczański), Fredrów (klucze ciśniański i hoczewski) i Łosiów (klucz rajski). Mimo kryzysu trudno mówić o raptownym ich rozpadzie

²⁷ Więcej szczegółów na temat systemu dominialnego: S. Grodziski, *op. cit.*, s. 165–168.

²⁸ W. Tokarz, *Galicja w początkach ery józefińskiej w świetle ankiety urzędowej z roku 1783*, Kraków 1909, s. 307–310.

na przełomie XVIII i XIX w. Ulegały raczej wolniejszym podziałom, głównie poprzez dziedziczenie w linii żeńskiej i transfery wskutek małżeństw zawieranych w obrębie rodziny. Ocena kondycji tej klasy posiadaczy wymaga każdorazowego zagłębienia się w specyfikę stosunków rodzinnych i zaangażowanie w dobra posiadane w innych regionach²⁹.

Najliczniejszą grupą w 1804 r. byli średnio zamożni posesjonaci (dominia od 2 do 4 wsi) i jednowioskowa szlachta. W ich rękach znajdowało się około 75% majątków w cyrkule. Spotykamy tu przedstawicieli domów dobrze utrwalonych w sanockiej tradycji, w tym Truskolaskich, Rylskich, Bukowskich, Humnickich, Bobowskich, Urbańskich. Można zaryzykować stwierdzenie, iż w realiach galicyjskich pozycja tej grupy nie uległa zachwianiu, a nawet nieznacznie wzrosła (w stosunku do podopadającej magnaterii). Szanse ekonomicznych profitów awansu dawała jej łatwość uzyskania dzierżaw i możliwość wykupu królewszczyzn. Ubiegano się przy tym z powodzeniem o tytuły arystokratyczne podnoszące prestiż rodowy i ułatwiające karierę urzędniczą lub wojskową³⁰. Ze względu na wysokość opłacanego podatku dominikalnego kilkunastu sanoczan zasiadało też w Sejmie Stanowym we Lwowie zarówno w okresie józefińskim, jak i po odnowieniu Stanów w roku 1817³¹. Rodziny te w większości utrzymały swój stan posiadania do końca epoki pańszczyźnianej.

Osobne zagadnienie stanowi własność i liczebność drobnej szlachty w Sanockiem. Jest to temat rozpoznany dotychczas bardzo słabo. Skupiska takie, o różnej genezie i strukturze, obserwujemy w Dobrej, Polanie, Skorodnem czy Tarnawie Górnej. Badania K. Ślusarka wykazały duże zróżnicowanie wewnętrzne drobnej szlachty w Galicji – z podziałem na m.in. dominikalną, rustykalną i czynszową³². Z tych kręgów rekrutowali się dzierżawcy, ekonomowie, mandatariusze czy leśniczy, których nie sposób pominąć w badaniach nad wielką własnością ziemską.

²⁹ Wniosek taki nasuwa się po analizie materiałów genealogicznych i majątkowych wspomnianych rodzin. Przedstawienie jej wyników wykracza poza ramy niniejszego artykułu. **Balowie i Karsznicy**: m.in. T. Mańkowski, *Hoczew i Balowie*, Lwów 1910; K. Przyboś, *Balowie herbu Gozdawa*, „Rocznik Przemyski”, t. 33: 1997, z. 3, s. 3–19; Ł. Bajda, *Balowie. Z bieszczadzkich lasów na salony Krakowa i Lwowa*, Rzeszów 2011; A. Boniecki, *Herbarz polski*, t. 9, Warszawa 1906, s. 301; LBN f. 141, rkps 22, 96, 141 i 218; **Fredrowie**: m.in. K. Przyboś, *Fredrowie herbu Bończa domus antiqui moris virtutisque cultrix*, „Rocznik Polskiego Towarzystwa Heraldycznego”, t. 3: 1997, s. 75–116; T. Żychliński, *Złota księga szlachty polskiej*, t. 17, Poznań 1895, s. 64–128; A. Boniecki, *op. cit.*, t. 16, Warszawa 1913, s. 23–24; LNB, f. 141, op. II, rkps 285; **Łosiowie**: m.in. A. Boniecki, *op. cit.*, t. 16, Warszawa 1913, s. 23–24; J. Dunin-Borkowski, *Genealogie żyjących utytułowanych rodów polskich*, Lwów 1895, s. 365.

³⁰ Ze szlachty sanockiej (występującej w prezentowanym wykazie) tytuły w dobie józefińskiej nadano: Bukowskim h. Ozoria, Humnickim h. Gozdawa, Lewickim h. Rogala i Otockim h. Dołęga (hrabiowskie) oraz Bobowskim h. Gryf i Werenkom h. własnego (baronowskie) – S. Górzyński, *Arystokracja polska w Galicji*, Warszawa 2009.

³¹ J. Trzeciecki, *op. cit.*, s. 109–110.

³² K. Ślusarek, *op. cit.*, *passim*.

UWAGI EDYTORSKIE

Wykaz dominiów podzielony jest w rękopisie na dwie tabele: *Ausweis der Namen Dominium, ihrer Erbherrn und Wohnungs-Aufenthalt* oraz *Ausweis der in königl. Sanoker Kreise [sich] befindenden Pächter*. Prezentujemy ich tłumaczenie na język polski. W obydwu tabelach miejscowości zostały uszeregowane alfabetycznie. Zapis typu *Sikorskische Erben* przetłumaczono jako *spadkobiercy Sikorskiego/iej*, zakładając, że może chodzić zarówno o spadkobierców po mężczyźnie, jak i kobiecie. Skorygowano jedynie oczywiste błędy w pisowni nazwisk i miejscowości.

Tabela 1. Ausweis der Namen Dominium, ihrer Erbherrn und Wohnungs-Aufenthalt
Wykaz dominiów, ich właścicieli i miejsce ich zamieszkania/pobytu

Dominium	Właściciel	Uwagi
Bachórz	Józef hr. Lewicki	<i>własny zarząd, mieszka częściowo w cyrkule rzeszowskim, częściowo w tarnopolskim, gdzie posiada [inne] dobra, tutaj rzadko</i>
Baligród	Antoni Karsznicki	<i>wydzierżawiony Józefowi Morawskiemu, kontrakt jeszcze niezawarty, właściciel mieszka w cyrkule stanisławowskim</i>
Bartkówka	Paweł Nowosielecki	<i>mieszka w cyrkule przemyskim, własny zarząd</i>
Bażanówka	Jan Trzecieski	<i>mieszka częściowo na miejscu, częściowo w swoim innym majątku w cyrkule jasielskim</i>
Bełchówka	spadkobiercy Romainville'a	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Bereska	Tobiasz Żurowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Bereźnica Wyżna	Mikołaj Krajewski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Besko	spadkobiercy Adama Urbańskiego	<i>majątek podzielony między trójkę rodzeństwa, administrowany przez „starszego” brata, mieszkają na miejscu</i>
Bircza	Michał hr. Humnicki	<i>własny zarząd, mieszka w swoich dobrach w cyrkule przemyskim</i>
Boberka	Antoni br. Werenko	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Boniowice	hr. Szydłowski	<i>własny zarząd, mieszka przeważnie w cyrkule zamojskim</i>

Brelików	spadkobiercy Sikorskiego/iej	<i>[własna] administracja</i>
Brzozów	magistrat	<i>administrowane przez magistrat</i>
Brzozów	rz.-k. biskupstwo przemyskie	<i>w dzierżawie</i>
Brzuska	Michał hr. Humnicki	<i>własny zarząd, mieszka w swoich dobrach w cyrkule przemyskim</i>
Brzyzawa (Brzeżawa)	małoletni Rylscy	<i>w dzierżawie</i>
Bukowsko	spadkobiercy Siedliskiego/iej	<i>w dzierżawie</i>
Buków	hr. Otocki	<i>w dzierżawie</i>
Chmiel	Barth	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Chorkówka	Dwernicki	<i>własny zarząd, mieszka w cyrkule przemyskim</i>
Chrewt	Józef hr. Konarski	<i>mieszka w głównym dworze, [drugi][?] dwór wydzierżawiony</i>
Cisna	Jacek Fredro	<i>własny zarząd, mieszka w Rudkach w cyrkule samborskim</i>
Cisowiec	Julia Szczepanowska	<i>wydzierżawione</i>
Czarna	Kieszkowski	<i>wydzierżawione Rylskiemu, kontrakt jeszcze niezawarty</i>
Czaszyn	[Wojciech] Łępkowski	<i>mieszka na miejscu</i>
Daszówka	spadkobiercy Konopackiego/iej	<i>w dzierżawie</i>
Dąbrówka Polska	rządowe, w posiadaniu Józefa Urbańskiego	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Dąbrówka Ruska	Walenty Tchórznicki	<i>zarządzane samodzielnie, właściciel mieszka przeważnie w swym innym majątku Żelichów Wielki w cyrkule zloczowskim</i>
Dąbrówka Starzeńska	spadkobiercy Piotra Starzeńskiego	<i>administrowane przez wdowę i spadkobierców mieszkających na miejscu</i>
Dobra	małoletni spadkobiercy Chojnackiego/iej	<i>wydzierżawione</i>
Dobromil	dobra rządowe	<i>zarządzane przez urzędników, mandatariusza i nadleśniczego</i>

Dobromil (miasto)	magistrat	<i>zarządzane przez urzędników, mandatariusza i nadleśniczego</i>
Dobrzanka	Ignacy Wisłocki	<i>w dzierżawie</i>
Drohobyczka	spadkobiercy Tadeusza Rościszewskiego	<i>w dzierżawie, kontrakt jeszcze niezawarty</i>
Dubiecko	spadkobiercy Antoniego hr. Krasickiego	<i>administrowane przez wdowę i spadkobierców</i>
Dudyńce i Markowce	Onufry Truskolaski	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Dwernik	Tomasz Skąlecki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Dydiowa	Jan Wisłocki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Dydnia i Jabłonica Rуска	Wiktoria Kromerowa	<i>główny dwór wydzierżawiony, dziedziczka mieszka na miejscu</i>
Dynów	Jakub Trzeciecki	<i>mieszka na miejscu</i>
Dźwiniacz Dolny	Józef Romer	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Dźwiniacz Górny	Jan Łodyński	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Falejówka	Antoni Janowski	<i>własny zarząd i administracja</i>
Glinne	Bartłomiej Cieszanowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Głębokie	spadkobiercy Wąsowicza/owej	<i>własny zarząd</i>
Górki i Wola Górecka	Ignacy Giebułtowski	<i>mieszka na miejscu, administruje sam</i>
Górzanka	spadkobiercy Giebułtowskiego/iej	<i>jak w Pakoszówce</i>
Grabownica	Ksawery hr. Starzeński	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Grabownica Sozańska	Jan Sozański	<i>własny zarząd i mieszkanie na miejscu</i>
Grabówka	Ignacy Wisłocki	<i>mieszka na miejscu w głównym dworze, drugi dwór w dzierżawie</i>
Grąziowa	Rossowski i Wisłocki	<i>własny zarząd i mieszkanie na miejscu</i>
Haczów	Rządowe	<i>ma być znowu wydzierżawiony przez rząd</i>
Harta	Ignacy Skrzyński	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Hoczew	spadkobiercy Poźniaka/owej	<i>w dzierżawie</i>

Hołuczków	Teodor Popiel	<i>własny zarząd i mieszkanie na miejscu</i>
Hoszów	hr. Tomatis de Valery	<i>w dzierżawie</i>
Hulskie	Teresa Niesiołowska	<i>własny zarząd, mieszka w cyrkule tarnowskim</i>
Humniska	Józef Bobowski	[brak danych]
Huwniki	Tyszkowski	<i>własny zarząd i mieszkanie na miejscu</i>
Igioza	Ignacy Parys	<i>własny zarząd, mieszka w cyrkule</i>
Iskań	Wojciech Łępkowski	<i>mieszka w cyrkule w swych dobrach Czaszyn</i>
Iskrzynia	spadkobiercy hr. Bukowskiego/iej	<i>własny zarząd, spadkobiercy mieszkają w cyrkule rzeszowskim</i>
Iwonicz	Teofil hr. Załuski	<i>administrowany samodzielnie, mieszka częściowo tu, częściowo w Krakowie i Wiedniu</i>
Izdebki	Franciszek Rucki	<i>własny zarząd, mieszka częściowo na miejscu, częściowo w swoich innych dobrach Siennów w cyrkule rzeszowskim</i>
Jabłonka	hr. Otocki	<i>w dzierżawie, mieszka w cyrkule przemyskim</i>
Jabłonki	spadkobiercy Ignacego Urbańskiego	<i>mieszka w cyrkule, własny zarząd</i>
Jaćmierz	Stanisław Grodzicki	<i>mieszka na miejscu, administruje sam</i>
Jankowce	parafia w Lesku	<i>własny zarząd</i>
Jasienica	Teofil hr. Załuski	[brak danych]
Jasionów	Rozalia Tarnawiecka	<i>własny zarząd, mieszka w cyrkule u męża w Temeszowie</i>
Jaśliska	rz.-k. biskupstwo przemyskie	<i>w dzierżawie</i>
Jawornik Ruski	Ludwik Wąsowicz	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu, część majątku w sądowym sekwestrze</i>
Jureczkowa	Józef Wisłocki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd głównego dworu, drugi [dwór] w dzierżawie</i>
Jurowce	małoletni Rylscy	<i>w dzierżawie, mieszkają w cyrkule w Pisarowcach</i>
Kalnica	Ksawery hr. Krasicki	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>

Kielczawa	Czajkowska	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Klimkówka	Kazimierz Ostaszewski	<i>mieszka na miejscu, własna administracja</i>
Kombornia	spadkobiercy Urbańskiego/iej	[brak danych]
Końskie	Michał Fabry	<i>w dzierżawie, mieszka we Lwowie, zatrudniony jako inżynier cyrkularny</i>
Kreców	Jan Siemasz	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Krywe n. Sanem	Józef Łączyński	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Krywka	Świerczyński	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Krzemienna	Apolonia Dydyńska	<i>w administracji sądowej</i>
Kulaszne	rządowe, w tymczasowym posiadaniu Mycielskiego	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Kuźmina	Stanisław hr. Humnicki	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Ladzin	Salomea Kucharska	<i>mieszka na miejscu, własna administracja</i>
Laskówka	Dwernicki	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Leszczawa Dolna	Karolina hr. Baworowska	<i>mieszka w cyrkule przemyskim</i>
Leszczawa Górna	Jan hr. Humnicki	<i>mieszka na miejscu, wydzierżawił główny dwór</i>
Leszczawka	Karolina hr. Baworowska	<i>mieszka w cyrkule przemyskim</i>
Leszczowate	Kraiński	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Lipa	Gumowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Lisko	hr. Krasicka, z domu Mniszech	<i>własny zarząd, mieszka na stałe w cyrkule</i>
Liszna	Stanisław Medyński	<i>własny zarząd i administracja</i>
Lubatówka	przemyska kapituła katedralna	<i>w dzierżawie</i>
Lutowiska	Teodor Górski	<i>zarząd własny, mieszkanie na miejscu, „mały dwór” w dzierżawie</i>
Łobozew	bracia Jan i Erazm Fredrowie	<i>mieszkają na miejscu, własny zarząd</i>
Łodzinka	Ostrowski, Dwernicki i Starzeński	<i>mieszkają na miejscu, własny zarząd</i>
Łokieć	Ignacy Wisłocki	<i>w sądowym sekwestrze</i>
Łopienka	bracia Strzeleccy	<i>mieszkają na miejscu, własny zarząd</i>

Łukowe	Ignacy Wisłocki	<i>w dzierżawie</i>
Mchawa	Józef Rylski	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Miejsce [Piastowe]	Jakub Trzecieski	<i>mieszka w swoich dobrach w Dynowie</i>
Morochów	hr. Tomatis de Valery	<i>w częstej dzierżawie</i>
Mrzyglód	rządowe	<i>w długotrwałej dzierżawie Wincentego von Schouppego</i>
Myczkowce	Józef Urbański	<i>zarządza, mieszka w cyrkule rzeszowskim</i>
Myczków	Rossowski	<i>zarządza i mieszka na miejscu</i>
Niebieszczany	Adam Truskolaski	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Niebocko	Olszewski	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Niewistka	Dydyński	<i>własny zarząd, mieszka w Dubiecku, w cyrkule</i>
Nowe Miasto	Kajetan Szydłowski	<i>własny zarząd, miejsce zatrzymania nieznane</i>
Nowosielce	Piotr Gniewosz	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Nowosiółki	[Michał] Bal	<i>zarządza i mieszka na miejscu</i>
Nowotaniec	Tekla hr. Jaworska	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Nozdrzec	Tadeusz Prek	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Obarzym	Tarnawiecki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Olszanica	Załęski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Orelec	spadkobiercy Jordana/owej	<i>administrowane przez matkę, mieszkają na miejscu</i>
Paclaw	Walenty Górski	<i>własny zarząd, mieszka w cyrkule przemyskim</i>
Pakoszówka	spadkobiercy Giebułtowskiego/iej (rodzeństwo)	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Paszowa	spadkobiercy Urbańskiego/iej	<i>majątek podzielony między trójkę rodzeństwa</i>
Pawłokoma	Józef Boznański	<i>mieszka w cyrkule przemyskim</i>
Piątkowa	Wiktor Jaworski	<i>w dzierżawie, mieszka[ją] w cyrkule przemyskim</i>
Pielnia	Franciszek Truskolaski	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Pisarowce	spadkobiercy Rylskiego/iej	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>

Płonna z Kamieniem	Antoni Truskolaski	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Płowce	Tomasz Mioduszewski	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Pobiedno	Ignacy Truskolaski	<i>zarządza samodzielnie, mieszka na miejscu</i>
Polana	spadkobiercy Górskiego/iej	<i>administrowane przez wdowę, mieszka na miejscu</i>
Procisne	Hoszowski	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Przedzielnica	klasztor Karmelitów w Zagórze	<i>własny zarząd</i>
Rabe [k. Baligrodu] i Lubne	Janicki i Nurkowski	<i>własny zarząd, mieszka[ją] na miejscu</i>
Rajskie	Franciszek hr. Łoś	<i>własny zarząd, mieszka w cyrkule żółkiewskim</i>
Rakowa	Jan Zielonka	<i>w dzierżawie</i>
Rogi	spadkobiercy br. Bobowskiego	<i>majątek zamieszkały i administrowany przez wdowę</i>
Ropienka	Augustyn Niesiołowski i wdowa po Dominiku Niesiołowskim	<i>własny zarząd, mieszka[ją] na miejscu</i>
Rostoki	Onufry Truskolaski	<i>własny zarząd</i>
Rozpucie	Stanisław hr. Humnicki	<i>w dzierżawie, właściciel mieszka w Kuźminie</i>
Równia	Michał Brześciański	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Rudawka	Ignacy Cieszanowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Rudenka	Olszański	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Rybotycze	Jan Tyszkowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Rymanów	Franciszek Skórski	<i>mieszka na miejscu, własna administracja</i>
Sanok	miasto królewskie	<i>zarządzane przez magistrat</i>
Serednica	Józef Załęski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Serednie	hr. Krasicka, z domu Mniszech	<i>własny zarząd, mieszka na stałe w cyrkule</i>
Serednie Małe	Stupnicki	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Sękowa Wola	Anna Wiktorowa	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Sielnica	Dydyński	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>

Siemuszowa	Adam Truskolaski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Sieniawa	Tomasz Sikorski	<i>w dzierżawie</i>
Skorodne	Łobarzewski oraz Franciszek i Józef Laskowscy	<i>mieszkają na miejscu, własny zarząd</i>
Solina	Barbara Łempicka	<i>w dzierżawie</i>
Stańkowa	Ignacy Cieszanowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Krosno – starostwo	rządowe, w dzierżawie br. Ludwika von Zaderle	<i>zarządzane przez urzędników</i>
Stefkowa	Jerzy Wisłocki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Strachocina	spadkobiercy Giebułtowski/iej (rodzeństwo)	<i>mieszkają na miejscu, własny zarząd</i>
Strwiążyk	Chojnacki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Studenne	Franciszek hr. Łoś	<i>jak w Rajskim</i>
Stuposiany	Łazowski i Andrzej Wisłocki	<i>mieszkają na miejscu, własny zarząd</i>
Szandrowiec	Antoni Kieszkowski	<i>w dzierżawie</i>
Średnia Wieś	Barbara Łempicka	<i>w dzierżawie</i>
Tarnawa	Marianna Kochnowska	<i>w dzierżawie</i>
Teleśnica Oszwarowa	Laskowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Teleśnica Oszwarowa	Antoni Niesiołowski	<i>w dzierżawie</i>
Temeszów	Wincenty Tarnawiecki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Terka	Piotr Karsznicki	<i>w dzierżawie</i>
Trójca	Tomasz Tyszkowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Truszowice	–	<i>w sądowym sekwestrze</i>
Trzcianiec	spadkobiercy hr. Lewickiego/iej	<i>w dzierżawie</i>
Trześniów	Rafał Kołłątaj	<i>mieszka na miejscu, zarządza samodzielnie</i>
Turze lub Turzepole	Feliks Łazowski	<i>w dzierżawie</i>
Tworylne	Kajetan Winnicki	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Tyrawa Wołoska	Karol Krajewski	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Tyskowa	bracia Komarniccy	<i>w dzierżawie</i>

Uherce	Aleksander Wiktor	<i>w dzierżawie</i>
Ulanica	rz.-k. parafia w Dynowie	<i>w dzierżawie</i>
Ulucz	rządowe	<i>przez dłuższy czas w dzierżawie [Wincentego] von Schouppego</i>
Ustianowa	bracia Brześciańscy	<i>częściowo wydzierżawione Bandrowskiemu, ale kontrakt jeszcze niezawarty</i>
Ustrzyki Dolne	hr. Jabłonowska	<i>własny zarząd, mieszka częściowo na miejscu, częściowo w Lubieniu w cyrkule samborskim</i>
Wesoła	Szymon Woynarowicz	<i>mieszka na miejscu, własna administracja</i>
Wetlina	Franciszek hr. Konarski	<i>własny zarząd, mieszka częściowo tu, częściowo w Przemyślu</i>
Witryłów	Dydyński	<i>w sądowym sekwestrze</i>
Wojtkowa	Stefan/Sebastian Nowosielecki	<i>własny zarząd, mieszka na miejscu</i>
Wółkowyja	Ignacy Karsznicki	<i>część majątku w dzierżawie</i>
Wołosate i Ustrzyki Górne	rządowe	<i>włączone do innych wieloletnich dzierżaw br. Ludwika von Zaderlego</i>
Wróblík	Ignacy Grodzicki	<i>mieszka na miejscu, własna administracja</i>
Wydrne	Górski i Lempicki	<i>częściowo wydzierżawione</i>
Wzdów	Sebastian Ostaszewski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Zachoczewie	Barbara Działottowa	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Zagórz	Onufry Truskolaski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Zahutyń	rządowe, w dzierżawie br. Ludwika von Zaderle	<i>zarządzane przez urzędników</i>
Załuż	Marianna Kochnowska	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Zarszyn	hr. Siemieński	<i>w dzierżawie, właściciel mieszka w cyrkule jasielskim</i>
Zatwarnica	Antoni Niesiołowski	<i>w dzierżawie</i>
Zawadka	Jerzy Cieszanowski	<i>w dzierżawie</i>
Zboiska	Józef Gołaszewski	<i>wydzierżawione Ignacemu Kozickiemu, właściciel mieszka w Golcowej, którą dzierżawi</i>
Żernica Niżna	Osuchowski	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>

Zmiennica	Jan Zaremba	<i>mieszka na miejscu, własny zarząd</i>
Żernica Wyżna	spadkobiercy br. Bobowskiego	<i>wydzierżawione Pawłowi Wisłockiemu, kontrakt jeszcze niezawarty</i>
Żohatyn	Ignacy Parys	<i>własny zarząd, właściciel mieszka w cyrkule</i>
Żurawin	bazylianie dobromilscy	<i>własny zarząd</i>

Tabela 2. Ausweis der in königl. Sanoker Kreise [sich] befindenden Pächter
Wykaz dzierżaw w królewskim cyrkule sanockim

Majątek (wieś)	Dzierżawca	Właściciel	Roczna wysokość kontraktu w złotych reńskich	Okres dzierżawy
Brzozów, Stara Wieś i Przysietnica	Jan Wagner	biskupstwo [!] brzozowskie	39000	1800–1806
Bukowiec	Ignacy Grocki	Ignacy Karsznicki	866	1802–1805
Bukowsko	Józef Morawski	małoletni Siedliscy	2000	1801–1805
Buków	Ignacy Sikorski	hr. Otocki	1500	1804–1807
Cergowa	Ignacy Pawłowski	biskupstwo przemyskie	8000	1804–1808
Chmorowski	Gawroński	Stanisław Grodzicki	1000	1804–1807
Chodak	Jan Górzeński	Teodor Górski	333	1804–1805
Chrewt	Kazimierz Łążyński	hr. Konarski	6000	1802–1808
Chroszówka	Franciszek Maciejowski	rządowy dzierżawca Tergonde	1450	1804–1806
Cisowiec	Józef Mycielski	Julia Szczepanowska	625	1803–1806
Daszówka	Józef Bychawski	spadkobiercy Konopackiego/iej	1250	1801–1807
Dobra	Andrzej Dobrzański	małoletni Chojnacy	700	1802–1805
Dobrzanka	Erazm Skalski	Ignacy Wisłocki	600	1804–1807
Domaradz	Grzegorz Żychliński	biskupstwo [!] brzozowskie	24000	1799–1805

Dydnia	Ignacy Pohorecki	Wiktoria Kromerowa	22500	1803–1808
Dąbrowa – folwark	Hilchenowa	Piotr Karsznicki	200	1801–1805
Golcowa	Józef Gołaszewski	biskupstwo przemyskie	2000	1803–1806
Grabówka	Adam Ulaniecki	Ignacy Wisłocki	3000	1803–1809
Hoczew (zameczek w Hoczwi)	Wincenty Podolecki	Poźniak	3500	1803–1805
Horodek	Stankiewicz	hr. Tomatis de Valery	750	1803–1808
Hoszów i Rabe	Feliks Giebułtowski	hr. Tomatis de Valery	6000	1803–1808
Huczvice	Franciszek Kosecki	Józef Janicki	500	1804–1805
Jabłonka	Ignacy Pieszczyński	hr. Otocki	1000	1804–1807
Jasienica	Andrzej Kozerski	folwark parafialny	200	1804–1804
Jaśliśka i in.	Seweryn Chłędowski	biskupstwo przemyskie	7625	1804–1805
Jureczkowa	Karol Łysakowski	Józef Wisłocki	284	1796–1808
Jureczkowa	Ignacy Łysakowski	Józef Wisłocki	2000	1804–1808
Jurowce (część)	Aleksy Chełkowski	spadkobiercy Ryłskiego/iej	3775	1804–1807
Jurowce (część)	Ludwika Ryłska	spadkobiercy Ryłskiego/iej	1252	1804–1807
Kamienne	Franciszek Skórski	hr. Tomatis de Valery	1125	1803–1808
Końskie	Ignacy Bielakiewicz	Michał Fabry	1750	1804–1810
Leszczawa Górna	Jan Krzyszkowski	hr. Humnicka	2194	1802–1806
Leszczowate	Andrzej Wojaczyński	Anna Kraińska	1500	1804–1807
Łukowe i Łokieć	Franciszek Truskolawski	Katarzyna Wisłocka	1500	1803–1805
Morochów i Zawadka [Morochowska]	Paweł Hickiewicz	hr. Tomatis de Valery	2500	1803–1808

Nagórzany	Aleksander Jaworski	proboszcz Dorożyński	75	1804–1805
Nowosiółki	Kazimierz Rogoziński	Michał Bal	1000	1803–1806
Paniszczów	Jan Popiel	Tadeusz Górski	1500	1803–1808
Piątkowa	Antoni Łępkowski	Wiktor Jaworski	2000	1804–1807
Polańczyk	Józef Łempicki	Balbina Łempicka	537	1803–1806
Poraż	Szymon Kruczewski	hr. Tomatis de Valery	1125	1803–1808
Raczkowa	Andrzej Rudnicki	spadkobiercy Rylskiego/iej	775	1804–1807
Radoszyce	Ignacy Skórski	hr. Tomatis de Valery	1080	1803–1808
Rakowa	Franciszek Wolski	Jan Zielonka	2000	1803–1805
Rozpucie	Magdalena Piaszczyńska	Stanisław hr. Humnicki	2000	1804–1807
Rybne	Michał Kręczyński	Ignacy Karsznicki	204	1801–1805
Sieniawa	Ignacy Niewiarowski	Tomasz Sikorski	2000	1804–1807
Smolnik i Ruskie	Ignacy Małecki	hr. Tomatis de Valery	825	1803–1808
Sokole	Walenty Kroczewski	hr. Tomatis de Valery	625	1803–1808
Sokołowa Wola	Józefa Saleniewiczowa	hr. Tomatis de Valery	650	1803–1808
Solina	Józef Łempicki	Balbina Łempicka	1550	1803–1809
Szandrowiec	Anton Chauka	Antoni Kieszkowski	12000	1802–1808
Średnia Wieś	Kasper Przeczkowski	Balbina Łempicka	3500	1802–1807
Tarnawa	Stanisław Kochański	Maria Kochnowska	3500	1804–1807
Teleśnica Sanna	Józef Podoski	Antoni Niesiołowski	1500	1804–1806
Terka i Polanki	Marcin Krajewski	Piotr Karsznicki	1000	1803–1807
Trzcianiec i Rostoki	Tadeusz Prek	hr. Lewicka	2250	1797–1805
Turzepole	Daniel Górski	Feliks Łazowski	6000	1802–1804

Tyrawa Wołoska	Józef Kopczyński	Karol Krajewski	475	1804–1805
Tyskowa	J. Jaworski	Komarnicki	1250	1804–1805
Uherce	Adam Truskolaski	Aleksander Wiktor	3875	1804–1810
Ulanica	Róża Królikiewiczowa	probostwo w Dynowie	2000	1804–1805
Wola Krecowska	Piotr Romer	Mikołaj Siemasz	775	1803–1805
Wołkowyja	Jan Bossowski	Ignacy Karsznicki	1125	1802–1805
Wołkowyja	Jan Bossowski	Ignacy Karsznicki	1118	1801–1805
Zarszyn	Zbyszewski	hr. Siemieński	15000	1804–1810
Zatwarnica	Ignacy Winnicki	Antoni Niesiołowski	2000	1801–1805
Zawadka	Szymon Szybiński	Jerzy Cieszanowski	1500	1804–1805
Zboiska, Wolica i Wisłok	Ignacy Kozicki	Józef Gołaszewski	3500	1803–1806
Zwierzyń i Bereźnica Niżna	Stanisław Szyszkowski	Jakub Urbański	750	1804–1807
Żubracze	Franciszek Nowosielecki	Łempicka	1700	1801–1805